

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 3
Rada městské části
U S N E S E N Í

č. 40

ze dne 15.01.2014

Žaloba o zrušení správního rozhodnutí - rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP 1331161/2013, sp. zn. S-MHMP 41742/2013/SUP/No ze dne 15.11.2013 - kterým bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby Revitalizace nádraží Žižkov - Sever

Rada městské části

I. b e r e n a v ě d o m í

1. návrh žaloby o zrušení správního rozhodnutí - rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP 1331161/2013, sp. zn. S-MHMP 41742/2013/SUP/No ze dne 15.11.2013, dle přílohy č. 1
2. právní stanovisko Analýza rizika vzniku odpovědnosti Městské části Praha 3 za škodu vzniklou investorovi stavby v důsledku prodlení se stavbou z důvodu odkladného účinku žaloby podle § 73 soudního řádu správního, dle přílohy č. 2

II. s c h v a l u j e

1. objednání dalšího právního stanoviska Analýza rizika vzniku odpovědnosti Městské části Praha 3 za škodu vzniklou investorovi stavby v důsledku prodlení se stavbou z důvodu odkladného účinku žaloby podle § 73 soudního řádu správního

III. u k l á d á

1. Ing. Vladislavě Hujové, starostce městské části
 - 1.1. objednat právní stanovisko u AK
Vyroubal Krajhanzl Školout, advokátní kancelář, s.r.o.
zapsaná v obchodním rejstříku vedeným Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 120475 sídlem Praha 1, Na Příkopě 859/22, Slovanský dům, PSČ 110 00, IČ: 27635554

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

DRAFT

Městský soud v Praze

Hybernská 18

111 21 Praha 1

V Praze dne 25.1.2014

žalobce: **Městská část Praha 3,**
IČO: 00063517
se sídlem Havlíčkovo nám. 9/700, 130 85 Praha 3

Zastoupen: Mgr. Luďkem Šikolou, advokátem Advokátní kanceláře Šikola a partneři, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 33, 602 00 Brno, zapsaným v seznamu advokátů ČAK pod ev. č. 10497

Žalovaný: **Magistrát hlavního města Prahy,**
IČO: 00064581
Se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

**Žaloba o zrušení správního rozhodnutí – rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP
1331161/2013, sp. zn. S-MHMP 41742/2013/SUP/No ze dne 15.11.2013**

Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o.

Drtinova 10, 150 00 Praha

E: praha@aksikola.cz / W: www.aksikola.cz

Společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 63531

IČO: 28359640 / DIČ: CZ28359640 / bankovní spojení: FIO banka, a.s., č.ú. 2100053299/2010

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

I.

Úřad městské části Praha 3, Odbor výstavby, (dále jen jako „stavební úřad“) vydal dne 20.9.2012 pod č.j. OV/1328/12/Souč, sp. zn. UMPC3 027878/2012 rozhodnutí o umístění stavby „Revitalizace nádraží Žižkov – Sever, Praha 3“, v k.ú. Žižkov. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce, jakož i další účastníci řízení, v zákonné lhůtě odvolání. O odvoláních rozhodl Magistrát hlavního města Prahy, Odbor stavební a územního plánu, rozhodnutím sp. zn. S-MHMP 41742/2013/SUP/No, č.j. MHMP 1331161/2013, ze dne 15.11.2013. Žalobce tato rozhodnutí považuje za nezákonná, a proto je ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí Magistrátu (25.11.2013) napadá touto

ž a l o b o u,

Kterou odůvodňuje následovně.

1. Nesoulad záměru s cíli a úkoly územního plánování – potřeba celkové koncepce rozvoje území

Rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 26.11.2012, č.j. MK 75394/2012 OPP, sp. zn. MK-S 5205/2010 OPP, byla hlavní budova bývalého nákladového nádraží Žižkov prohlášena za kulturní památku. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 8.3.2013, kdy byl ministryní kultury zamítnut rozklad proti uvedenému rozhodnutí.

Prohlášením Nákladového nádraží Žižkov se zcela změnily poměry v území. Budova bývalého nákladového nádraží Žižkov přináší jedinečné možnosti využití této unikátní kulturní památky, kterému se musí přizpůsobit rovněž okolí této památky. Zachování budovy bývalého nákladového nádraží rovněž přináší zásadní změny do dopravního řešení celé oblasti, neboť v důsledku výstavby nelze přistoupit k prodloužení Olšanské ulice, tak jak bylo původně plánováno.

Stavební zákon stanoví základní cíle a úkoly územního plánování. Cíl územního plánování je vymezen v § 18 odst. 1) stavebního zákona tak, že cílem je „vytvářet předpoklady pro výstavbu udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí,

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích.“ Úkoly územního plánování jsou pak vymezeny v § 19 stavebního zákona. Odvolatelé upozorňují zejména na následující úkoly územního plánování: b) stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, d) stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb.

Tyto základní cíle a úkoly územního plánování stanoví základní principy, které je třeba dodržovat nejen při přípravě územně plánovací dokumentace, ale rovněž při rozhodování o umístování staveb (jak vyplývá ze systematiky stavebního zákona). Magistrát ve svém rozhodnutí opakovaně uvádí, že „jediným platným podkladem pro umístění záměru je platný územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy.“ Cíle a úkoly územního plánování tedy Magistrát ve svém rozhodnutí zcela pomíjí. Takový postup je ovšem v rozporu se stavebním zákonem.

Základním cílem územního plánování je tedy koncepční a vyvážený rozvoj území. Takového rozvoje ovšem není možné dosáhnout, pokud záměry jsou posuzované odděleně, bez ohledu na vývoj okolního území. Magistrát hlavního města Prahy byl proto povinen při rozhodování o umístění záměru zohlednit prohlášení Nákladového nádraží Žižkov za kulturní památku, a umístění stavby tedy posuzovat v souvislosti s touto skutečností. Magistrát ovšem ve svém rozhodnutí výslovně uvádí, že rozhodnutí Ministerstva kultury o prohlášení Nákladového nádraží Žižkov za kulturní památku není podkladem tohoto řízení, **Magistrát tedy svou povinnost posoudit záměr z hlediska cílů a úkolů územního plánování zcela pominul. Rozhodnutí je tak vydané v rozporu s ust. § 18 a 19 stavebního zákona.**

2. Nezákonné posouzení nesouhlasného vyjádření Městské části Praha 3 a Útvaru rozvoje hl. m. Prahy

Stavební úřad ve svém rozhodnutí zcela pominul, že žalobce dal k záměru negativní stanovisko.

Dle platného Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleného usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 dne 9.9.1999 ve znění pozdějších změn, zejména změny Z1000/00 ÚP SÚ hl. m. Prahy, vydané usnesením Zastupitelstva hl.m. Prahy č. 30/86 ze dne 22.10.2009 jako opatření obecné povahy č. 6/2009, je stavební úřad povinen vyžádat si stanovisko Útvaru rozvoje města HMP a příslušné městské části a rozhodovat v souladu s těmito stanovisky. Příloha C opatření obecné povahy č. 6/2009 stanoví Postup při umístování výjimečně přípustné stavby, a to následovně: Příslušný stavební úřad je povinen si vyžádat k umístění výjimečně přípustné stavby

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

stanovisko Útvaru rozvoje hl. m. Prahy a městské části, na jejímž území má být výjimečně přípustná stavba umístěna. Dojde-li ke shodě mezi stanovisky Útvaru rozvoje hlavního města Prahy a městské části, vydá příslušný stavební úřad rozhodnutí (územní rozhodnutí, stavební povolení), podle povahy shodných stanovisek. Nedojde-li ke shodě mezi stanovisky Útvaru rozvoje hlavního města Prahy a městské části, bude negativní stanovisko jedné z výše jmenovaných stran uplatněno v rámci správního řízení jako připomínka účastníka řízení a stavební úřad bude ve věci postupovat v souladu se stavebním zákonem.

Jak uvedl stavební úřad v odůvodnění napadaného rozhodnutí, „*ve stanovené lhůtě dne 2.8.2012 pod č.j. 7359/20012 sdělil stanovisko Útvar rozvoje hl. m. Prahy – odkázal na námitky podané před konáním ústního jednání*“. Jedná se o vyjádření Útvaru rozvoje hl. m. Prahy č.j. 7359/12 ze dne 2.8.2012, ve kterém ÚRM uvedl: „*K tomuto záměru jsme již jako účastník řízení uplatnili námitky (č.j. URM 6419/12). Z tohoto našeho komplexně podaného materiálu mimo jiné vyplývá, že nesouhlasíme předloženým řešením jako celkem. Z tohoto důvodu se ani k umístění výjimečně přípustní stavby obchodního zařízení nemůžeme kladně vyjádřit a nesouhlasíme s ním*“.

V napadaném územním rozhodnutí následně stavební úřad ohledně stanoviska Městské části Praha 3 k výjimečně přípustnému umístění záměru uvádí, že „*Městská část Praha 3 se nevyjádřila*“. Žalobce v odvolání uváděl, že toto tvrzení stavebního úřadu nezohledňuje skutkový stav, protože negativní stanovisko žalobce bylo podáno ve stanoveném termínu a je součástí správního spisu.

Magistrát jako odvolací orgán ve svém rozhodnutí přisvědčil, že v příloze C odůvodnění opatření obecné povahy č. 6/2009 je stanovený postup při umístování výjimečně přípustné stavby. K umístění výjimečně přípustné stavby si stavební úřad vyžádá stanovisko Útvaru rozvoje hl. m. Prahy a městské části, na jejímž území má být výjimečně přípustná stavba umístěna. Dojde-li ke shodě mezi stanovisky Útvaru rozvoje hlavního města Prahy a městské části, vydá stavební úřad rozhodnutí dle povahy závazných stanovisek.

K doloženým stanoviskům Útvaru rozvoje a žalobce ovšem Magistrát uvedl následující: „*Ve stanovené lhůtě dne 2.8.2012 sdělil negativní stanovisko Útvar rozvoje hl. m. Prahy a dne 31.7.2013 Městská část Praha 3 s tím, že nesouhlasí s celým záměrem, aniž by uvedli konkrétní důvody pro nesouhlas s výjimečnou přípustností. Stavební úřad tedy odůvodnil kapacitu obchodního zařízení s prodejními plochami 36.860 m² jako úměrnou významu a poloze místa, a to i s přihlédnutím k dopravní obslužnosti obchodního zařízení a k předpokládané výstavbě metra včetně jeho stanice*“.

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

Magistrát ve svém rozhodnutí tedy přisvědčil, že žalobce doložil stavebnímu úřadu negativní stanovisko k umístění záměru. Tuto skutečnost ovšem vyhodnotil zcela nezákonně, když toliko uvedl, že z důvodu, že nebyly předloženy konkrétní důvody pro nesouhlas se záměrem, a proto stavební úřad sám posoudil přípustnost umístění záměru. Stavební úřad postupoval v rozporu se zákonem, když zcela pominul shodná negativní stanoviska Útvaru rozvoje hl. m. Prahy a žalobce.

Dle přílohy C opatření obecné povahy č. 6/2009 měl stavební úřad postupovat v souladu se shodnými negativními stanovisky žalobce a Útvaru rozvoje hl. m. Prahy. Postup stavebního úřadu byl proto nezákonný, a žalovaný byl povinen rozhodnutí stavebního úřadu jako nezákonné zrušit.

3. Neposouzení dopravního řešení záměru

Z rozhodnutí Magistrátu hlavního města Praha vyplývá, že není dořešeno dopravní řešení areálu. V počáteční fázi projednávání záměru, resp. při schvalování jeho dopravního napojení bylo plánováno prodloužení ulice Olšanská v její ose. S tímto záměrem bylo rovněž vydání rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 3 č.j. OV/1389/11/Souč ze dne 16.8.2011, kterým bylo rozhodnuto o dopravním napojení záměru – změně stavby komunikace Jana Želivského a Malešická, v k.ú. Žižkov.

Následným vývojem ovšem došlo ke změně výchozího stavu, kdy dopravní řešení již není možné uskutečnit. Tato skutečnost vyplývá např. z vyjádření Policie ČR, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, č.j. KRPA-112756-1/ČJ-2012-0000DŽ ze dne 6.9.2012.

Rovněž touto žalobou napadané rozhodnutí Magistrátu připouští nedostatečné dopravní řešení záměru, když na str. 8 dole v rozhodnutí se výslovně uvádí: „*Podmínka uvedeného stanoviska odboru dopravy ÚMČ Praha 3 č.j. S – ÚMČP3 032884/2012 ze dne 25.6.2012 zní: „S nezařazením nově budovaných komunikací do sítě místních komunikací souhlasíme za podmínky realizace nové komunikace v prodloužení ulice Olšanské, podle urbanistické studie a to v těsné časové návaznosti. Jedná se tedy o zařazení komunikace do sítě místních komunikací. Prodloužení ulice Olšanská není možné, neboť předpokládala demolici drážní budovy, která byla rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 26.11.2012 č.j. MK 75394/2012 prohlášena za kulturní památku.“*

Z citované pasáže rozhodnutí tedy jednoznačně vyplývá, že prohlášením Nákladového nádraží Žižkov se zásadním způsobem změnilo dopravní podmínky v území, aniž by ovšem toto bylo v probíhajícím řízení náležitě zohledněno.

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

V neposlední řadě žalobce odkazuje na závazné stanovisko Ministerstva dopravy, které jako nadřízený správní orgán přezkoumávalo závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Praha, Odboru dopravy, jako příslušného silničního správního úřadu, ve svém stanovisku č.j. 135/2013-120-STSP/6 ze dne 2.4.2013, výslovně uvádí: „Co se týče aktuálnosti závazného stanoviska, je nutno uznat, že odvolatelovy námitky nejsou zcela liché. V územním řízení vycházel stavební úřad z více než 24 měsíců starého závazného stanoviska silničního správního úřadu k záměru „Revitalizace nádraží Žižkov – Sever, Praha 3“, který sám mohl doznat změn. Jako nadřízenému orgánu dotčeného orgánu nám však nepřísluší hodnotit zákonnost a správnost tohoto postupu.“

Žalobce zdůrazňuje, že správní orgány jsou povinny zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Z výše uvedeného ovšem vyplývá, že zde existují závažné pochybnosti o realizovatelnosti dopravního napojení areálu po prohlášení Nákladového nádraží Žižkov za kulturní památku. Uvedené rozhodnutí je proto vydané v rozporu se zásadou materiální pravdy stanovenou správním řádem.

4. Nezákonné stanovisko orgánu památkové péče

Žalobce svým odvoláním napadl rovněž závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu, jako příslušného orgánu státní památkové péče, č.j. S-MHMP 381781/2009/Cír ze dne 14.12.2009. Věc byla postoupena Ministerstvu kultury, které svým rozhodnutím č.j. MK 38306/2013 OPP ze dne 26.8.2013 stanovisko Magistrátu potvrdilo. Jak vyplývá ze závazného stanoviska Ministerstva kultury, podkladem pro vydání rozhodnutí Ministerstva kultury bylo vyjádření odborné organizace státní památkové péče, Národního památkového ústavu, generálního ředitelství, č.j. NPÚ-310/44861/2013 ze dne 16.7.2013. Národní památkový ústav v tomto vyjádření uvedl, že záměr je v rozporu se zájmy státní památkové péče v daném území, neboť záměr se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, a dále z důvodu, že záměr se nachází v prostředí kulturní památky Nákladové nádraží Žižkov.

Ministerstvo kultury ovšem ve svém závazném stanovisku nepředkládá posouzení přípustnosti záměru z hlediska státní památkové péče, nýbrž toliko komentuje a vyvrací závěry Národního památkového ústavu, aniž by ovšem provedlo vlastní posouzení. Ministerstvo ve svém závazném stanovisku neuvádí konkrétní úvahy, jak dospělo k tomu, že záměr nebude mít negativní vliv na výše uvedenou kulturní památku, pouze se omezuje na konstatování, že ohrožení a narušení památkových hodnot nebylo jednoznačně zjištěno.

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

Takové závazné stanovisko ovšem nesplňuje náležitosti, jaké na něj klade zákon, protože závazné stanovisko dostatečně nezjistilo stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti (zásada materiální pravdy).

5. Potřeba získání nového rozhodnutí o udělení výjimky ze stavební uzávěry

Výjimka ze stavební uzávěry byla povolena rozhodnutím č.j. S-MHMP 85225/2006/OST/Če ze dne 10.5.2006. V rozhodnutí jsou stanoveny podmínky, a to: 1) předmětný záměr koordinovat s ostatními záměry v lokalitě rozvojového území Nákladového nádraží Žižkov, a 2) Projektová příprava pro územní řízení musí respektovat stopu navržené komunikace Olšanská v souladu s konceptem nového Úpn. Magistrát v napadaném rozhodnutí sám připouští, že podmínky splnit nelze. K tomu nicméně uvádí, že podmínky jsou uvedené pouze v odůvodnění, nejsou tudíž závaznými podmínkami, ale odrážejí pouze stav přípravy Úpn, který byl následně překonán.

Pokud ovšem podmínky uvedené v rozhodnutí není možné splnit, rozhodnutí pozbývá platnosti, a je třeba zajistit vydání nového rozhodnutí o povolení výjimky ze stavební uzávěry.

6. Sporný počet nadzemních podlaží

Podatel dále zdůrazňuje, že z textu rozhodnutí a doplňovaných závazných stanovisek není zřejmé, zda se dotčené orgány vyjadřovaly k záměru ve stejné podobě, jaký byl následně předložen stavebnímu úřadu s žádostí o umístění stavby. V rozhodnutí o umístění stavby se uvádí, že administrativní objekt O4 bude mít celkem 15 nadzemních podlaží, a to 2 nadzemní podlaží komerčních ploch propojených s parterem obchodního centra, 12 nadzemních podlaží s funkcí administrativy a 1 technické podlaží.

V závazných stanoviscích dotčených orgánů se ale dotčené orgány vyjadřují k záměru o maximálně 14ti nadzemních podlažích. Tento nesoulad se objevil např. v podatelem napadeném závazném stanovisku orgánu památkové péče – Magistrátu hl. m. Prahy, Odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu sp. zn. MHMP 381781/2009 Cir ze dne 14.12.2009 a Závaznému stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, Odboru památkové péče, č.j. S-MHMP 542498/2011 ze dne 16.8.2011. Nesoulad nebyl odstraněn ani v rozhodnutí nadřízeného správního orgánu – Ministerstva kultury,

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

kteřé citovalo vyjádření žadatele v této věci, samo ovšem k nesouladu v počtu podlaží neučinilo žádný závěr!

Rovněž v závazném stanovisku Ministerstva životního prostředí zn. 204/500/13, 6633/ENV/13 ze dne 8.3.2013, které potvrzuje závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, Odboru ochrany prostředí, ministerstvo výslovně uvádí: „MŽP dále konstatuje, že navržené budovy budou svou výškou (7-14 podlaží, nikoliv 15 jak tvrdí odvolatel) navazovat na stavby v blízkém okolí (budovy Central parku o 14 podlažích) a taktéž budou svým architektonickým ztvárněním na tento blok budov navazovat.“

Počet podlaží je jednou ze základních charakteristik stavby, jedná se o objektivní charakteristiku, zcela nezávislou na vnějších okolnostech nebo na tom, který orgán záměr posuzuje. Z výše uvedeného je zřejmé, že dotčené orgány a stavební úřad neposuzovaly záměr v totožné podobě. Závazná stanoviska dotčených orgánů se tedy nevyjadřují k záměru v té podobě, v jaké byl záměr umístěn stavebním úřadem.

Tuto námitku žalobce Magistrát vypořádal pouze tak, že uvedl domněnku: „Ustoupené patnácté nadzemní podlaží je podlažím technickým. Dotčené orgány nemusely toto technické podlaží ve svém stanovisku považovat za plnohodnotné patnácté podlaží, protože nebude využíváno pro stanovenou funkci, nýbrž pro technické zařízení objektu.“

Takový závěr ovšem není dostatečným s ohledem na povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Magistrát tedy ve svém rozhodnutí neodstranil pochybnost ohledně shodnosti posuzované dokumentace z hlediska počtu podlaží. Rozhodnutí je proto nezákonné.

7. Udělení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných živočichů a rostlin

V této souvislosti je nutné odkázat na judikát Nejvyššího správního soudu (1 As 37/2005), který postavil na jisto otázku posloupnosti územního rozhodnutí a rozhodnutí podle § 56 zák. č. 114/1992 Sb. V tomto rozsudku soud konstatoval, že rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., v případě, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody, musí být vydáno již před vydáním rozhodnutí o umístění stavby. Je-li umístění stavby možné pouze na základě pravomocného rozhodnutí o umístění stavby, přičemž v tomto rozhodnutí se určí konkrétní stavební pozemek a podmínky pro umístění stavby, mj. i požadavky na ochranu životního

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

prostředí, vyplývá z toho nutnost předchozího povolení výjimky podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, má-li být stavba umístěna v místě s výskytem zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Je nutné zdůraznit, že cit. judikaturou NSS se řídí krajské soudy, což dokládá množství jejich rozsudků vydaných s odkazem na uvedenou judikaturu.

Rozhodnutí o udělení výjimky tedy musí být vydáno ještě před vydáním územního rozhodnutí. Územní rozhodnutí, jakož i rozhodnutí Magistrátu, je nezákonné.

8. Nevypořádání odvolacích námitek

Žalobce ve svém odvolání uváděl řadu dalších námitek, zejména týkajících se nezahrnutí podmínek dotčených orgánů do vydaného rozhodnutí. Tyto námitky ovšem odvolacím orgánem nebyly vypořádány. Rozhodnutí je proto vydané v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

9. Procesní pochybení – doplnění DUR – průvodní zprávy v odvolacím řízení

Z rozhodnutí Magistrátu vyplývá, že v průběhu odvolacího řízení došlo k doplnění průvodní zprávy záměru v části týkající se souladu s územním plánem. Doplnování dokumentace v územním řízení je nepřípustné, neboť doplnění dokumentace musí probíhat v řízení prvostupňovém. Pokud dokumentace není kompletní, je na odvolacím orgánu, aby rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušil, a věc mu vrátil zpět k dalšímu řízení.

II.

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě

Vzhledem k tomu, že by právní následky napadeného správního rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, navrhuje žalobce, aby Městský soud v Praze přiznal v souladu s ustanovením § 73 SŘS této žalobě odkladný účinek vůči napadenému správnímu rozhodnutí žalovaného, č.j. MHMP 1331161/2013, sp. zn. S-MHMP 41742/2013/SUP/No ze dne 15.11.2013 jako rozhodnutí odvolacího orgánu a vůči rozhodnutí Úřadu městské části Praha 3, Odboru výstavby, č.j. OV/1325/12/Souč, sp. zn. UMCP3 027878/2012 ze dne 20.9.2012.

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

Přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Veškeré podmínky stanovené ustanovením § 73 odst. 2 SŘS pro přiznání odkladného účinku žalobě jsou dle názoru žalobce naplněny.

Přestože je napadené rozhodnutí z důvodů, jež žalobce výše popsal, **nezákonné**, může začít investor kdykoliv stavbu „Revitalizace nádraží Žižkov – Sever, Praha 3“, v k.ú. Žižkov realizovat, pokud soud účinky rozhodnutí nepozastaví přiznáním odkladného účinku této žalobě.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom žalobcům „*musí být vyhovováno k jejich návrhům na přiznání odkladného účinku správní žaloby tak, aby nemohlo docházet k situacím, kdy v době rozhodování o správní žalobě již byl povolený záměr nevratně realizován (typicky provedení stavby). Pokud by návrhu na přiznání odkladného účinku vyhovováno nebylo, došlo by k porušení čl. 9 odst. 4 Aarhuské úmluvy a čl. 10a směrnice 85/337/EHS, neboť poskytovaná soudní ochrana by nebyla včasná a spravedlivá.*“ (např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Aps 1/2008-77 nebo č.j. 1 As 13/2007-63)

V případě realizace stavby hrozí zejména ohrožení Nákladového nádraží Žižkov jako kulturní památky. Kulturní památka je přitom zásadním dokladem historického vývoje, způsobu života a celkového prostředí společnosti. Jak ostatně uvádí § 1 odst. 1 věta první zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči: „*Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.*“ Pokud dojde k uskutečnění předmětné stavby, bude zásadním způsobem porušen uvedený zákon a povinnosti státu při ochraně kulturních památek.

Vedle zásahu do hodnot souvisejících s ochranou kulturních památek je nutné upozornit i na možné ohrožení obyvatel městské části kvůli nevyřešené dopravní situaci. Jak bylo výše uvedeno, při schvalování dopravního napojení areálu bylo plánováno prodloužení ulice Olšanská v její ose. S tímto záměrem bylo též rozhodnuto o dopravním napojení záměru – změně stavby komunikace Jana Želivského a Malešická, v k.ú. Žižkov. Po prohlášení Nákladového nádraží Žižkov za kulturní památku však existují závažné pochybnosti o realizovatelnosti dopravního napojení areálu, která je závislá na demolici drážní budovy. V případě nepřiznání odkladného účinku žalobě může nastat situace, kdy po případné realizaci stavby dojde k tomu, že bude akceptován žalobní návrh, a tudíž bude zrušeno napadené rozhodnutí. Náprava stavu, vzniklého v důsledku realizace stavby, bude však v takové fázi obtížná. Hrozí tedy, že nepřiznáním odkladného účinku žalobě dojde z výše uvedených důvodů k ohrožení dopravní situace a zájmů obyvatel.

Zákonnou podmínkou je, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob. V tomto případě se odkladný účinek žaloby nemůže nepřiměřeným způsobem dotknout práv třetích osob, a to zejména Stavebníka, protože jeho povinností je dostát

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

všem na něj kladeným požadavkům právních předpisů. Pokud nebude respektovat podmínky stanovené zákonem (včetně ochrany kulturní památky), nemůže mu nyní být nepřiměřeně zasaženo do jeho práv přiznáním odkladného účinku žalobě. V současnosti ještě nedošlo k realizaci předmětné stavby, práva nabytá třetími osobami jsou tak v tuto chvíli minimální.

Konečně podmínka, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, je bez pochyby splněna, protože naopak výkon rozhodnutí bude představovat zásah do veřejných zájmů chráněných zákonem. Jedná se zejména o zájem na řádném uplatňování právních předpisů a dodržování zákonnosti veřejnou správou. To je samo o sobě veřejným zájmem – v souladu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky má být státní moc uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon, a sloužit všem občanům.

Žalobce proto žádá Městský soud v Praze, aby přiznal v souladu s ustanovením § 73 SŘS této žalobě odkladný účinek vůči napadenému správnímu rozhodnutí žalovaného, č.j. MHMP 1331161/2013, sp. zn. S-MHMP 41742/2013/SUP/No ze dne 15.11.2013 jako rozhodnutí odvolacího orgánu a vůči rozhodnutí Úřadu městské části Praha 3, Odboru výstavby, č.j. OV/1325/12/Souč, sp. zn. UMCP3 027878/2012 ze dne 20.9.2012.

Závěrečný návrh

Žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze vydal následující rozsudek:

- 1. rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP 1331161/2013, sp. zn. S-MHMP 41742/2013/SUP/No ze dne 15.11.2013 se jako nezákonné zrušuje;**
- 2. rozhodnutí Úřadu městské části Praha 3, Odboru výstavby, č.j. OV/1325/12/Souč, sp. zn. UMCP3 027878/2012 ze dne 20.9.2012, jako nezákonné zrušuje;**
- 3. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozsudku na účet právního zástupce žalobce uvedený v záhlaví této žaloby.**

Městská část Praha 3

ŠIKOLA & PARTNEŘI

advokátní kancelář

PRÁVNÍ STANOVISKO

Od: Mikuláš Vargic, Luděk Šikola,
Pro: Zastupitelstvo městské části Praha 3
Na vědomí: Mgr. Ondřej Rut, zástupce starostky městské části Praha 3
Zadání: Analýza možných právních rizik podání návrhu na vydání
předběžného opatření ve věci žaloby na rozhodnutí o umístění stavby
„Revitalizace nádraží Žižkov – Sever, Praha 3“, v k.ú. Žižkov, sp. zn.
UMPC3 027878/2012
Datum: 6. ledna 2014

**Analýza rizika vzniku odpovědnosti Městské části Praha 3
za škodu vzniklou investorovi stavby v důsledku prodlení
se stavbou z důvodu odkladného účinku žaloby podle § 73
soudního řádu správního**

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ ŠIKOLA A PARTNEŘI, S.R.O.

Údolní 33, 602 00 Brno

T: +420 545 213 975 / E: info@aksikola / W: www.aksikola.cz

Společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 63531 / IČ: 283 59 640

IČO: 28359640 / DIČ: CZ28359640 / bankovní spojení: FIO banka, a.s., č.ú. 2100053299/2010

a) **Zákonná úprava odkladného účinku žaloby v soudním řádu správním**

Odkladný účinek správní žaloby znamená pozastavení všech účinků žalobou napadeného územního rozhodnutí do skončení řízení před správním soudem. Oprávnění přiznaná napadeným územním rozhodnutím tedy nebude možné uplatňovat, a naopak odejmutá nebo omezená oprávnění naopak zůstávají zachována. V tomto případě to znamená, že v případě přiznání odkladného účinku žaloby by investor stavby nemohl postupovat dále a žádat o vydání stavebního povolení.

Podle platné právní úpravy (§ 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále s. ř. s.) nemá podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu odkladný účinek, pokud právní předpisy nestanoví jinak. Podle odst. 2 citovaného ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného žalobě odkladný účinek přiznává při současném splnění těchto tří podmínek:

- výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce **nenahraditelnou újmu,**
- přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých **práv třetích osob,**
- přiznání odkladného účinku není v rozporu s **veřejným zájmem.**

Specifickým problémem soudního přezkumu je odklad účinků **územního rozhodnutí**. Výkladový spor u soudů je veden o to, zda již samotné územní rozhodnutí je svými právními důsledky schopno přivodit žalobci nenahraditelnou újmu (což je podmínkou přiznání odkladného účinku podle § 73 s. ř. s.). Dosavadní převažující judikatura zastává názor, že rozhodnutí o umístění stavby obecně vylučuje možnost přivodit nenahraditelnou újmu, neboť toto rozhodnutí ještě nezakládá potenciálnímu stavebníkovi subjektivní právo stavět – v případě územního rozhodnutí k Nákladovému nádraží Žižkov tedy není toto rozhodnutí samo o sobě schopno přivodit Městské části Praha 3 jako žalobci žádnou nenahraditelnou újmu.

V územních rozhodnutích tedy nebývá odkladný účinek přiznáván téměř nikdy, standardní argumentací soudů je tvrzení, že „z povahy věci“ je vyloučena újma na právech, neboť ještě nedochází k faktickému zásahu.

Výjimkou z uvedeného ustáleného výkladu je např. usnesení ze dne 20. března 2008, **č. j. 22 Ca 43/2008 – 35** Krajský soud v Ostravě, když konstatoval: *"Nyní účinný stavební zákon umožňuje stavebníkovi realizaci řady drobných staveb a stavebních činností již na podkladě pravomocného územního rozhodnutí, a to buď bez dalšího (§ 103 stavebního zákona) nebo na základě ohlášení stavebnímu*

úřadu (§ 104 stavebního zákona). Za této situace už nyní nelze hovořit o tom, že územní rozhodnutí pojmově nemůže přivodit újmu, jak dovozovala starší judikatura za účinnosti starého stavebního zákona." Dále soud uvedl, že „je povinen posuzovat, zda přiznání odkladného účinku žalobě je nezbytné k zajištění přiměřené, účinné, čestné, spravedlivé a včasné nápravy tak, aby předmětný environmentální statek nebyl nevratně poškozen nebo zničen dříve, než bude vydáno konečné rozhodnutí a aby případný úspěch žalobce nebyl jen prázdným vítězstvím s významem nanejvýš akademickým."

Jde ovšem o výjimečný případ přiznání odkladného účinku žalobě proti územnímu rozhodnutí. Obecně dále přetrvává výklad, podle nějž územní rozhodnutí nemůže nenahraditelnou újmu nikomu způsobit.

b) Odkladný účinek a škoda na straně investora

Pokud by se soud držel převládajícího výkladu a dovodil, že územní rozhodnutí nezakládá subjektivní právo investora stavět, neznamená to automaticky, že by případným přiznáním odkladného účinku nemohla vzniknout na straně investora škoda, pokud by žaloba byla následně zamítnuta.

Na druhou stranu, pokud samotné územní rozhodnutí nezakládá žádné subjektivní právo investora, nelze předpokládat, že by mu v důsledku pozastavení účinku takového rozhodnutí mohla vzniknout újma.

Přiznání odkladného účinku je plně v rozhodovací pravomoci soudu a žalobce může případné rozhodnutí soudu ovlivnit pouze svojí argumentací podloženou důkazy. Odpovědnost za správnost, zákonnost a přezkoumatelnost rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je plně na straně soudu. Jedině soud jako autoritativní orgán státní moci má pravomoc odkladný účinek přiznat.

Nelze tedy dovodit, že by přiznání odkladného účinku na základě žádosti žalobce, v případě, kdy bude žaloba ve věci samé zamítnuta, mohlo zakládat vznik odpovědnosti žalobce za škodu vzniklou investorovi. Soudní řád správní navíc neobsahuje žádnou přímou úpravu odpovědnosti žalobce za škody vzniklé na straně účastníka řízení nebo dotčené osoby s výjimkou povinnosti k náhradě nákladů řízení. Soudy ve správním soudnictví rovněž nerozhodují o přiznání nároků na náhradu škody (s výjimkou náhrady nákladů řízení). Jakákoli škoda by tedy musela být vůči žalobci uplatňována cestou soukromoprávní žaloby.

V tomto se úprava správního soudnictví liší od soudnictví civilního, ve kterém je předpokladem k vydání předběžného opatření složení dostatečné jistoty.

c) Hmotněprávní úprava odpovědnosti za škodu

Jakýkoli odpovědnostní vztah mezi žalobcem – Městskou částí Praha 3 a

investorem – společností CCZ a.s. může vzniknout pouze ve sféře soukromého práva. Vznik odpovědnostního vztahu je upraven v § 2894 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

Předpisy správního práva procesního (včetně procesních předpisů o řízení před soudem) neupravují žádným způsobem odpovědnostní vztahy mezi účastníky řízení před správním orgánem nebo soudem. Odpovědnostní vztah mezi žalobcem a investorem k náhradě vzniklé škody nemůže přímo z předpisů správního práva vzniknout, ledaže by se jednalo o správní delikt na straně žalobce.

Občanský zákoník stanovuje obecnou povinnost nahrazovat vzniklou újmu na jmění (škodu) v přesně specifikovaných případech. V případě podání návrhu na přiznání odkladného účinku lze hypoteticky uvažovat o následujících případech vzniku odpovědnosti za újmu (škodu):

- nesplnění zákonné povinnosti prevence podle § 2900: *„Vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného.“* – uplatňování procesního institutu žaloby (tedy domáhání se ochrany vlastního subjektivního práva) není případem, který lze podřadit pod výše uvedený případ. Podání žaloby automaticky předpokládá vznik nákladů straně žalované a také všech dotčených osob. Tyto náklady ale nemůžou být považovány za škodu na straně investora, které je nutné ze zákona předcházet, v opačném případě by soudní ochrana práv nebyla možná.
- porušení dobrých mravů podle § 2909 občanského zákoníku: *„Škůdce, který poškozenému způsobí škodu úmyslným porušením dobrých mravů, je povinen ji nahradit; vykonával-li však své právo, je škůdce povinen škodu nahradit, jen sledoval-li jako hlavní účel poškození jiného.“* – uvedený princip byl obsažen i v právní úpravě platné do 31. 12. 2013, kdy podmínky pro vznik odpovědnosti byly identické, a to:
 - o vznik škody,
 - o jednání příčící se dobrým mravům,
 - o příčinné souvislosti mezi tímto jednáním a vznikem škody
 - o a zavinění škůdce ve formě úmyslu.

Tyto podmínky byly opakovaně potvrzeny judikaturou Nejvyššího soudu. V tomto smyslu je zcela zásadní rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Odo 1213/2006, který uvedené podmínky upřesňuje následovně: *„Skutková podstata zahrnuje případy výkonu práva směřujícího úmyslně k tomu, aby*

byla jinému způsobena škoda, bez ohledu na to, že se výkon práva může jevit ve své podstatě jako oprávněný. Přitom platí, že není jednáním proti dobrým mravům, sleduje-li výkon práva vlastní prospěch jednatelů a nikoliv poškození jiného. Mezi případy jednání spadající pod § 424 obč. zák. lze zařadit např. jednání vykazující znaky zákeřnosti, msty, bezohlednosti a nepřiměřené ziskuchtivosti. Jednání proti dobrým mravům je tak současně jednáním protiprávním.“

Z citovaného rozsudku je zřejmé, že žalobou, která primárně směřuje k ochraně práv žalobce, nelze skutkovou podstatu jednání proti dobrým mravům naplnit. Odpovědnost za škodu tak nemůže podle předmětného ustanovení § 2909 vzniknout.

- porušení zákona podle § 2910 občanského zákoníku: „Škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil.“ – porušení povinnosti stanovené zákonem vyžaduje sice volnější míru zavinění než porušení dobrých mravů, kdy postačuje nedbalost, nicméně i tak musí být splněny zbývající podmínky, aby bylo možné nárok na náhradu škody přiznat.

V případech, kdy soud přizná správní žalobě odkladný účinek na základě žádosti žalobce, nelze předpokládat, že dochází k jakémukoli porušení zákonem stanovené povinnosti, jelikož se jedná o využití ústavně chráněného práva žalobce. Odpovědnostní vztah tak opět nemůže podle ustanovení § 2910 vzniknout.

K naplnění skutkové podstaty porušování dobrých mravů nebo porušení zákona by mohlo dojít pouze v případě, kdy v žalobě s návrhem na přiznání odkladného účinku budou úmyslně uvedeny nepravdivé, lživé nebo jinak zavádějící informace, které mají vliv na rozhodnutí o odkladném účinku. Pokud by žalobce uvedl takové informace za účelem přiznání odkladného účinku, jednalo by se zcela zřejmě o výkon práva, který je v rozporu se zákonem, a tudíž by mohla být založena odpovědnost žalobce za škodu, jenž takovým jednáním vznikla investorovi.

- jakékoli další skutkové podstaty odpovědnosti za škodu nepřipadají v tomto případě v úvahu. U všech případů občanskoprávní odpovědnosti je ale nutné si rovněž uvědomit, že přiznání odkladného účinku není vůbec v rukách žalobce, ale jen a pouze v pravomoci soudu. Za důsledky přiznání odkladného účinku bude v drtivé většině případů nést odpovědnost soud.

Z provedené analýzy vyplývá, že jakýkoli odpovědnostní vztah mezi žalobcem a investorem by v případě vzniku škody na straně investora mohl vzniknout pouze

na základě předpisů občanského práva. Vznik odpovědnosti za škodu na straně Městské části Praha 3 je pouze hypotetický, jelikož nebudou naplněny podmínky stanovené zákonem pro existenci takové odpovědnosti. Jediným případem, kdy by případná odpovědnost za škodu mohla vzniknout je dle našeho názoru úmyslné uvedení nepravdivých informací a důkazů v návrhu na přiznání odkladného účinku.

d) Analogické použití občanského soudního řádu

Občanský soudní řád obsahuje v ustanovení § 75b institut jistoty v případech návrhů na vydání předběžného opatření. Jistota slouží k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením a skládá se ve výši 10 000 Kč a ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti ve výši 50 000 Kč.

Soud může jistotu přiměřeně zvýšit, pokud dospěje k závěru, že složená jistota zjevně nepostačuje k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením.

Jistota slouží k úhradě vzniklé škody v případech, kdy nařízené předběžné opatření zaniklo z jiného důvodu než proto, že návrhu ve věci samé bylo vyhověno (§ 77a občanského soudního řádu). Žalobu na náhradu škody je třeba podat nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy předběžné opatření zaniklo nebo kdy bylo pravomocně zrušeno, jinak právo zanikne.

Uvedená úprava je specifická pro předběžná opatření vydávaná v občanských soudních řízeních a nelze ji ani analogicky aplikovat na soudní řízení správní. Uvedená úprava je navíc i speciální ve vztahu k občanskoprávní úpravě odpovědnosti za škodu, jelikož tento typ odpovědnosti nelze podřadit pod některou ze skutkových podstat odpovědnosti za škodu podle občanského zákoníku.

Odpovědnost za škodu podle citovaných ustanovení občanského soudního řádu nemůže v případě žaloby Městské části Praha 3 na územní rozhodnutí týkající se nákladového nádraží Žižkov vůbec vzniknout.

e) Judikatura

V rámci vypracování tohoto stanoviska jsme provedli rešerši dostupné judikatury týkající se odkladných účinků správních žalob a jejich důsledků na právní vztahy žalobců a dotčených osob. V rámci rešerše nebyl nalezen rozsudek, který by výslovně řešil situaci, která je předmětem tohoto stanoviska.

f) Závěr

S ohledem na provedenou analýzu právních předpisů a rešerši dostupné judikatury k tématu lze shrnout, že Městské části Praha 3 se jako žalobci navrhujičímu odkladný účinek žaloby na rozhodnutí o umístění stavby „Revitalizace nádraží Žižkov – Sever, Praha 3“, v k.ú. Žižkov, sp. zn. UMPC3 027878/2012 vydaného pro společnost CCZ a.s. nehrozí významné riziko vzniku odpovědnosti za škodu vůči uvedené společnosti.

Městská část Praha 3 nebude odpovědná za případnou škodu podle soudního řádu správního a to ani v případě, kdy odkladný účinek bude přiznán, ale žalobce nebude mít ve věci samé úspěch.

Městská část Praha 3 může být odpovědná za případnou škodu podle předpisů občanského práva v případě, že v návrhu na přiznání odkladného účinku budou uvedeny nepravdivé informace nebo důkazy, jež by na rozhodnutí o odkladném účinku měly přímý vliv.

Důvodová zpráva

Magistrát hl.m. Praha, odbor výstavby a územního plánování, vydal dne 15.11.2013 rozhodnutí o umístění stavby „Revitalizace nádraží Žižkov - sever, Praha 3“ ve kterém zamítl odvolání Městské části Praha 3 proti rozhodnutí o umístění stavby vydaném Odborem výstavby ÚMČ Praha 3 pod č.j. OV/1328/12/Souč, spis.zn. UMCP3 027878/2012 ze dne 20.9.2012. Proti rozhodnutí se lze bránit správní žalobou, kterou lze podat do 60 dnů ode dne doručení rozhodnutí, tedy do 25.1.2014. AK Šikola & partneři, která městskou část zastupuje ve věci podání odvolání proti územnímu rozhodnutí, doporučuje správní žalobu podat a konstatuje, že tato žaloba má reálnou šanci uspět,

neboť rozhodnutí vykazuje řadu vad. Podle stanoviska advokátní kanceláře nehrozí Městské části Praha 3, navrhuje odkladný účinek žaloby na rozhodnutí o umístění stavby, významné riziko vzniku odpovědnosti za škodu vůči stavebníkovi či vlastníkovi pozemků. Městská část Praha 3 nebude odpovědná za případnou škodu podle soudního řádu správního a to ani v případě, kdy odkladný účinek bude přiznán, ale žalobce nebude mít ve věci samé úspěch.

Zrušení platnosti územního rozhodnutí je v zájmu MČ Praha 3 a v zájmu zajištění vyváženého a udržitelného rozvoje širšího areálu Nákladového nádraží Žižkov.

Citace z jednání výboru pro územní rozvoj ze dne 26.listopadu 2013:

Různé:

5. Výsledek odvolacího řízení k územnímu řízení projektu Discovery Group a.s. (CCZ a.s., Pražský projekt a.s.) na Nákladovém nádraží Žižkov.

„Výbor pro územní rozvoj ZMČ P3 se seznámil s výsledkem odvolacího řízení a doporučuje ZS Rutovi, aby se obrátil na právní kancelář úřadu a prověřil další možnosti, jak případně dosáhnout přehodnocení rozhodnutí a zmenšení kapacit a obsluhy předimenzovaného projektu (např. podáním žaloby).“
„Hlasování: 5 pro .“